

SCHAAKRUBRIEK

No. 10.

Alle correspondentie betreffende deze rubriek aan Dr. J. Selman, Kerkrade, Hoofdstraat 7.

Algemeen gedeelte.

Uitslagen van den Winterwedstrijd der Heerlensche Schaakvereniging: Quaedvlieg—Hoen 1—0; Jonge—Hoen 1—0; van Rossum—van Gestel 0—1; Hoen—Schutgens 0—1; Nijburg—Dr. Selman 0—1; Herstein—Reichrath afg.; van Kerkoerle—Koblitz afg.

A.s. Zondag 2 Dec. vindt te Heerlen (Hotel du Nord) te 3 uur plaats de jaarlijksche ontmoeting Limburg—Aken.

Partij-gedeelte.

Partij No. 18.

Wit: Th. v. Rossum (Heerlen)
Zwart: P. Schoenmakers (Heerlen)
Gespeeld te Heerlen op 16 Oct. 1934.

1. e2—e4 c7—c6
2. c2—c4

Zwart speelt de zg. Caro-Kann-opening, die wij ook reeds in partij no. 2 tegenkwamen. Wit verlaat echter reeds met zijn 2e zet de al te gebaande paden der openings-theorie; het is gebleken, dat 2. c4 in plaats van het gewone 2. d4 inderdaad even sterk, zoo niet sterker is.

2. d7—d5

3. d2—d4

Hiermede vaart Wit een niet onbedenklijke offervariant van de gewone behandelingswijze binnen (1. e4, c6 2. d4, d5 3. e4), die in de practisch partij wel kansen biedt, tegen een hechte verdediging echter zonder meer een pion wegschenkt. Gewoonlijk speelt men (i.p.l.v. 3. d4) 3. e5; cd5: 4. cd5: om dan op 4., Dd5: met 5. Pc3 een tempo te winnen, of op 4., Pf6 met 5. Lb5+, Ld7 6. Lc4 te trachten pion d5 te behouden. Wit moet zich dan hoeden voor de volgende „Hereinfall“ 6., Dc7 7. Db3? waarmede hij door 7., b5! een stuk verliest op c4 of op c1 (correspondentiepartij L. Ronai-Budapest—Dr. J. Selman 1934).

3. d5xe4
4. Pb1—c3 Pg8—f6
5. f2—f3 e4xf3
6. Pg1xf3

Zwart is nu een pion voor; Wit moet compensatie zoeken in den ontwikkelingsvoorsprong en de open lijnen.

6. Lc8—g4
7. Lf1—e2 Pb8—d7
8. 0—0 e7—e6
9. Pf3—g5 Lg4xe2
10. Dd1xe2 Dd8—e7?

Zwart wordt nerveus! Het is wel duidelijk, dat Wit beter staat en eenigszins agressief, doch tenslotte had Wit na bv. 10., h6 toch blijk moeten geven van zijn plannen: of retireeren, of offeren. En een offer op f7 of e6 was dan toch zeker onvoldoende. En dan: waarom niet 10., Le7?

11. Lc1—f4 h7—h6
12. Pg5—e4! Pf6xe4
13. Pc3xe4 De7—b4

Het was hier voor Zwart al lastig een goede zet te vinden, om het zwakke veld d6 te beschermen. Zoo zag ook bv. 13., e5 er weinig aantrekkelijk uit: 14. de5; Pe5: 15. c5!, De6 16. Le5; De5: 17. Df3 enz.

14. a2—a3 Db4—b3
15. Tf1—f3 Db3—a4

16. b2—b3 Da4—a6
 Beter had Zwart nog kunnen trachten de dame via a5 naar d8 ter verdediging te brengen. Wit speelt de partij nu krachtig uit.
17. Lf4—d6! 0—0—0
18. Tf1xf7 Da6—b6
19. De2—e3! e6—e5
20. c4—c5 e5xd4
 Leidt tot een nog verrassend einde, doch ook na hv. 20. Da5 was Zwart natuurlijk verloren!
21. c5xb6 d4xe3
22. b6xa7 Pd7—b6
23. Tf7—e7 mat!
 Een door Wit consequent doorgevoerde ap-
 valspartij!

Het volgende partijje werd kortgeleden gespeeld in den winterwedstrijd der „Aachener Schachverein 1853“: een waarschuwend voorbeeld voor al te groote omzichtigheid!

Partij No. 19.

Wit: Dr. J. Selman (Kerkrade)
 Zwart: H. Korver (Aachen)
 Gespeeld te Aken op 15 Nov. 1934.

1. e2—e4 e7—e5
 2. Pg1—f3 d7—d6
 3. d2—d4 c5xd4
 4. Lf1—e4 h7—h6
 5. c2—c3 d4xc3
 6. Ph1xc3 e7—e6
 7. 0—0 Lc8—g4?

Zwart heeft zijn verdediging voorzichtig ingericht, doch moet nu nog voorzichtiger zijn om niet direct in het nadeel te komen. Het beste is wel 7. Pd7; op 7. Pf6 komt nl. 8. e5 met soortgelijke wending als in de partij.

8. Lc4xf7+! Ke8—e7?
 Het minste nadeel gaf 8., Kf7; 9. Pc5+, waarmede Wit zijn pion bij veel betere stelling terugkrijgt. Na de tekstzet is het zwarte spel spoedig onhoudbaar.
9. Dd1—b3!
 Bevrijdt Pf3 van de penning door Lg4 (9., Lf3; 10. De6±) en valt tegelijk pion b7 en Pg8 aan.
9. Pb8—d7
 Naar verhouding het beste. Wit kan zich op 10. Lg8; Tg8; 11. Dg8; Le6 12. Dh7, Pf6 13. Dg6 inlaten, doch verliest daarbij de koningsaanval. In dergelijke gevallen is het steeds beter de aanval door te zetten. Allereerst moet nu zoowel 10., Pc5 als 10., Db6 verhinderd worden. Dus:
10. Lc1—e3 Pg8—f6
11. e4—e5

Stand na 11. e5

11. Pd7xe5
 Iets beter was 11., d5, hoewel dan Lg4 verloren gaat (12. Lg6, Pd8 13. Db4+).
12. Pf3xe5 d6xe5
13. Tf1—d1 Pf6—d7
 De looper mag niet op d1 nemen vanwege het mat op e6.

14. h2—h3 Ke7—f6
 En Wit kondigt mat aan in 4 zetten (15. Pe4+, Kf5 16. De6+, Ke4; 17. Lg6+, Lf5 18. Df5: mat of 15., Ke7 16. hg4; Dc7 (of Da5) 17. De6; Kd8; 18. De8 of Dd7: mat).

Probleem-gedeelte.

No. 9. (J. A. Schiffmann).

Wit: Kd5, De6, Lf1, Pe6 en d3, Ta6 en b7, pi d6
 Zwart: Kb5, Da7, Ta5 en b6, pi a3, d4 en e4
 Mat in twee zetten.

No. 10. (H. Rosenhilde).

Wit: Ke1, Db3, La3 en g8, Pg5, Tb6 en g3,
 pi e5, e2 en f4
 Zwart: Kd4, Dh3, Lf3, Pe1 en f 1, Te6 en h6,
 pi a5, a6, e7, f2 en g4
 Mat in drie zetten.

Deze problemen zijn de No.s 9 en 10 van den ten oplossingswedstrijd.

Op verzoek wordt de oplossingstermijn iets verlengd, nl. met 3 dagen. Dus oplossingen tot Maandag 10 Dec. laatste post bij den Schaak-redacteur.

Oplossingen.

No. 5 (H. H. Kamstra, T.N.S.B. 1929)

1. Df1 dreigt 2. Df3
 1. Pc5 2. Pc4:
 1. d4 2. Pd5 (2. Lc4:+?, Lc4: 2. Pc1+?, Ke4).
 1. Lc3:+ 2. Tf2+
 1. Ke4 2. Pc3
 1. e4 2. Dd1±

Een fraai probleem, en door de vele stille zetten lastig! En met de verleidingszet 1. Dg3; waarna zoowel 1. Lc3:+ als 1., Ke2: tot een prachtig mat voeren.

Nogmaals deze waarschuwing: bij een driezet moeten alle parades van zwart correct aangegeven worden; verdere onbenullige zetten van zwart zijn overbodig.

No. 6 (J. Maas, T.N.S.B. 1929)

1. Kg8
 Een goede sleutelzet! (1. Da1: faalt op 1., Lh7!)

Bericht.

Het is buitengewoon te betreuren, dat de tweetzet van Bergmann (no. 7; in de rubriek van 24 Nov. jl. abusievelijk no. 6 genummerd) onoplosbaar blijkt te zijn; waarop diverse oplossters opmerkzaam maakten.

Het was een „Urdruck”, die ik via de „Aachener Schachverein” ontving, en waarvan de auteursoplossing (Dh1) niet deugt.

Het probleem telt dus in den wedstrijd niet mee.